

Beşerin En Hayırlısının Kısa Hayatı

İbn Fâris*

Çev. Feyza Betül Köse**

Bismillâhirrahmânirrahîm

Şeyh, fakih, kâdi Ebu'l-Kasım, Abdussamed b. EbîAbdillah Muhammed b. Ebi'l-Fadl el-Ensârî bize haber verdi ve dedi ki: Bize Hâfız Ebu'l-Kasım, İsmail b. Muhammed (b.) Fadl el-İsbahânî haber verdi ve dedi ki: Bize Süleyman b. İbrahim ve Abdullah b. Muhammed el-Fakih en-Nilî haber verdi ve dediler ki: Bize Ali b. Kasım el-Mukriî haber verdi ve dedi ki: Bize Ebu'l-Hüseyn Ahmed b. Fâris b. Zekeriyya en-Nahvî er-Râzî haber verdi.

Şeyh Hafız Ebu'l-Hattâb Ömer b. Hasan b. Ali, Allah ona mağfîret etsin Musul şehrinde bana (kırâaten) haber verdi, Allah Musul'u, diğer İslâm beldelerini ve halklarını koruyup gözet sin (lafız ona aittir ve ilk rivâyetin lafzı az bir kısmı hariç onunkine uymaktadır). O şöyle dedi: Bize nahiv ve lügat âlimi, muhaddis, mütebahhir Ebu'l-Kasım Abdurrahman b. el-Hatîb Ebî (Muhammed) Abdillah b. Ebi'l-Hasan el-Has'amî es-Süheyli, Allah rahmet etsin, haber verdi ve dedi ki: Bize fakih, hâfız, allâme, kâdi, hacı, arrâfe Ebû Bekr Muhammed b. Abdillah (b. Muhammed b. Abdillah) b. Ahmed el-Arabî el-Meâfirî, Allah ondan razı olsun, (semâen) haber verdi ve dedi ki: Şeyh, fakih Ebu'l-Feth, Nasr b. İbrahim b. Nasr el-Makdisî ez-Zâhid, Beyti Makdis'te 491 senesinin Ramazan ayında haber verdi ve dedi ki: Şeyh, fakih Ebu'l-Feth, Süleym b. Eyyûb er-Râzî 440 senesinde (kırâaten aleyh) haber verdi ve dedi ki:

Ebu'l-Hüseyn, Ahmed b. Fâris b. Zekeriyya haber verdi ve dedi ki:

Bu risale, Resûlullah'ın (s.a.v.) nesebi, doğumu, kökeni, peygamber olarak gönderilişi, gazvelerindeki durumlarının zikri, çocuklarının, amcalarının ve eşlerinin isimlerinin bilgisine dair Müslüman bir kişinin hıfzetmesi, din sahibi herkesin bilmesi gereken hususları ele alacaktır. Zira bunları bilen rütbesi bilmeyeninkinden yüksek olur. Aynı şekilde bunları bilmek göğüste bir tatlılıktır; hayır meclisleri, Allah'ın Kitabı'ndan sonra, Resûlullah'ın (s.a.v.) haberlerinden daha güzeli ile mamur olmamıştır. Bundan dolayı biz de bu muhtasarımızda

* İbn Fâris, Ebu'l-Hüseyn Ahmed b. Faris b. Zekeriyyâ (395/1004), "Evcezû's-Siyer li Hayri'l-Beşer" (nşr. Hilâl Naci), Mecelletü'l-Mevridi'l-İrâkiyye, II/4 (1972), s. 143-154. Muhakkikin, burada esas alınan metinde yer alan notları ve açıklamaları çeviriye dâhil edilmemiştir (çev.).

** Yrd. Doç. Dr., Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, İslâm Tarihi Anabilim Dalı, feyzabetulkose@ksu.edu.tr.

meseleyi kısaca ortaya koymaya çalıştık. Allah'ın bizi muvaffakiyete erdirmesini isteriz, resûllerin zîneti, âlemlerin efendisi, hâtemü'n-nebî, imâmu'l-müttakîn Ebu'l-Kâsım'a salât ederiz.

Resûlullah'ın (s.a.v.) soyu, Muhammed b. Abdillâh b. Abdilmuttalib b. Hâşim b. Abdimenâf b. Kusayy b. Kilâb b. Mürre b. Ka'b b. Lüeyy b. Gâlib b. Fihri b. Mâlik b. Nadr b. Kinâne b. Huzeyme b. Müdrike b. İlyas b. Mudar b. Nizâr b. Maad b. Adnan şeklindedir ve buraya kadar ümmetin icmâi vardır.

Resûlullah (s.a.v.) Fil yılında, Rebülevvel ayının sekizi olan Pazartesi günü dünyaya geldi. Annesi, Âmine b. Vehb b. Abdimenâf b. Zühre'dir. Âmine, Abdillâh b. Abdilmuttalib ile evlendi ve Resûlullah'a (s.a.v.) hamile kaldı. Abdilmuttalib, Abdillâh'ı Yesrib'e kendilerine hurma alması için göndermiş, Abdillâh orada vefat etmişti.

Âmine Resûlullah'ı (s.a.v.) Pazartesi günü dünyaya getirdi. Dedesi Abdilmuttalib onu kucağına aldı, Benî Sa'd b. Bekr'den, Halime bint Ebî Züeyb es-Sa'dî isimli bir kadından onu emzirmesini istedi. Halime, büyüüp yetiştiğinde onu süttten kesti ve annesine verdi.

Altı yaşına geldiğinde annesi Medine'den dönüşü sırasında Ebvâ'da vefat etti ve o, yetim olarak dedesi Abdilmuttalib'in gözetiminde büyüdü. Sekiz yaş iki ay on günlük olduğunda dedesi Abdilmuttalib de vefat etti, Abdillâh'ın anne baba bir kardeşi olan Ebû Tâlib b. Abdilmuttalib onun velâyetini üstlendi.

On iki yaş iki ay on günü tamamladığında Ebû Tâlib onu Şam tarafına ticaret yolculuğuna götürdü. Teymâ'da konakladılar. Teymâ Yahudilerinden kendisine Rahip Bahira denilen bir hıbr¹ onu gördü ve Ebû Tâlib'e "Yanıdaki çocuk kim?" diye sordu. O, "Kardeşimin oğlu" cevabını verince rahip "ona şefkat gösteriyor musun?" sorusunu yöneltti, o da "evet" diye cevapladı. Bunun üzerine Bahira "Allah'a yemin olsun ki eğer onu Şam'a götürürsen Yahudiler mutlaka öldürürler zira o, onların düşmanıdır" dedi. Bunun üzerine Mekke'ye geri döndü.

Resûlullah (s.a.v.) yetişti, yirmi beş yıl iki ay on güne ulaşınca Hatice'ye tâlip oldu. Ebû Tâlib, beraberinde Benî Hâşim ve Mudar'ın diğer önde gelenleri ile kız istemeye geldiler. Ebû Tâlib orada bir konuşma yaparak şunları söyledi:

"Bizi İbrahim'in zürriyeti, İsmail'in evladı, Maad'ın kökü, Mudar'ın aslı kılan, evinin bakıcısı, hareminin işlerinin üstlenicisi eyleyen, bizim için örtülü bir ev ve emin bir harem veren ve bizleri insanlara hâkim kılan Allah'a hamd olsun. Kardeşimin oğlu, Muhammed b. Abdillâh kiminle karşılaştırılsa ona üstün gelecektir. Eğer malında azlık varsa şüphesiz mal gelip geçici bir gölge, değişken bir durumdur. Muhammed akrabalığını bildiğiniz bir kimsedir. O, Hüveylid'in

1 Yahudi din âlimi (çev.).

kızına (Hatice) tâlip oldu. Mehir olarak onun için peşin ve süreli ne varsa malımdan harcadı. Allah'a yemin ederim ki onun için bundan sonra üstün bir derece ve parlak bir merteye vardır.”

Hız. Muhammed onunla evlendi ve Hatice, vahiy almadan önce on beş yıl onunla evli kaldı. Hatice vefat ettiği sırada Resûlullah'ın (s.a.v.) yaşı kırk dokuz yıl sekiz aydı. Resûlullah'ın Hatice'den olan çocukları altı tanedir: el-Kâsım, Resûlullah bu oğlunun ismiyle künyelenirdi. et-Tâhir, isminin Abdullah olduğu da söylenir. Fatıma, en büyük çocuğuydu. Diğerleri Zeynep, Rukiyye ve Ümmü Gülsüm'dür. İbrahim ise Mariye'den doğmuştu. Oğullarının üçü de süt emme dönemlerinde vefat etmişlerdi. Kâsım'ın bineğe bindiği ve necibe türü devenin üzerinde yolculuk yaptığı da söylenir. Üç kızına gelince: Ali (r.a.), Fâtıma ile, Ebu'l-As b. Rebî', Zeynep ile; Osman (r.a.), Ümmü Gülsüm ile evlendi. Ümmü Gülsüm vefat edince de Resûlullah (s.a.v.) onu Rukiyye ile evlendirdi. Rukiyye Osman'dan serzenişte bulununca Resûlullah (s.a.v.) “Bir hanımın kocasından çokça şikâyet etmesinden hoşlanmıyorum, evine git” dedi. İşte bu isimler onun çocuklarıdır.

Eşleri konusuna gelince, Resûlullah Hatice vefat edinceye kadar başka bir hanımla evlenmedi. Hatice'den sonraki hanımları ise: Sevde bint Zem'a, daha önce Sükrân b. Amr'ın nikâhı altındaydı. Âişe bint es-Sıddık (r.a.), Hız. Peygamber (s.a.v.) onunla nikâhlandığında altı yaşındaydı, evlilik ise dokuz yaşında gerçekleşti. Resûlullah (s.a.v.) vefat ettiğinde Âişe on sekiz yaşındaydı. Hafsa binti Ömer (r.a.); Zeynep binti Huzeyme el-Hilâliyye yoksulların anasıydı; Ümmü Habibe binti Ebî Süfyân'a Resûlullah için Necaşî dünürcü olmuştu ve Ümmü Habibe'ye onun adına dört yüz dinar mehir vermişti; Hind binti Ebî Ümeyye, Ümmü Seleme, Ümmü'l-Hakem olan Zeynep binti Cahş, Cüveyriye binti el-Hâris el-Huzâiyye, Safiyye binti Huyey, Meymüne binti el-Hâris el-Hilâliyye. Zeynep binti Huzeyme Resûlullah'tan önce vefat etti. Resûlullah (s.a.v.) vefat ettiğinde ise dokuz hanımı vardı.

Ayrıca Esmâ binti Ka'b el-Cevniyye ile nikâhlandı fakat zifafa girmeden onu boşadı. Beni'l-Vahid'den Beni Kilâb'ın kadınlarından biri olan Amra binti Yezid ile de nikâhlandı, onu da zifafa girmeden boşadı. Yine Gıfâr'dan bir kadın ile nikâhlandı, elbisesini soyduğunda bedeninde alaca hastalığı görmesi üzerine ona, “Ailene dön!” dedi. Temimî kabilesinden bir diğer kadın ile de nikâhlandı, bir araya geldiklerinde kadın, “Senden Allah'a sığınırım” deyince Resûlullah, “Allah sığındığından engellesin, ailene dön” karşılığını verdi. Kendisini Nebî'ye (s.a.v.) hibe eden kadının isminin ise Ümmü Şerik olduğu söylenmektedir.

Amcaları ve halalarına gelince, Abdulmuttalib'in on oğlu vardı: el-Hâris, ki Abdulmuttalib onun ismiyle künyelenirdi, Zübeyr, Hacl, Dırâr, Mukavvem, Ebû Leheb, Abbas, Hamza, Ebû Tâlib ve Abdullah. Hız. Peygamber'in dokuz amcası vardı ve onların yaşça en küçüğü Abbas'tı.

Ebû Dâvud Süleyman b. Yezîd anlattı, dedi ki: bize Muhammed b. Mâce anlattı; o da dedi ki: bize Nasr b. Ali haber verdi; o da dedi ki: bize Abdullah b. Dâvud anlattı; o da Ali b. Sâlih'ten şöyle dediğini rivâyet etti: Abdulmuttalib'in oğlu on taneydi. Onların her biri *ceze'a* denilen deve eti yerdi.

Resûlullah'ın (s.a.v.) halaları ise altı taneydi: Ümeyme, Ümmü Hakîm, Berre, Âtike, Safiyye, Ervâ. Abdulmuttalib'in kızları bunlardı.

Hız. Peygamber'in soyundaki *Âtikeler* şunlardır: Benî Süleym'den Âtike bint Hilâl, Abdimenâf b. Kusay'ın annesidir. Âtike binti Mürre b. Hilâl, Hâşim b. Abdimenâf'ın annesidir. Âtike bint el-Evvakas b. Mürre b. Hilâl, Âmine'nin babası Vehb b. Abdi Menâf'ın annesidir.

Akrabalıkta önde gelen *Fâtımlar* ise: Fâtıma bint Sa'd, Kusay'ın annesi. Fâtıma bint Amr b. Cervel b. Mâlik, Esed b. Hâşim'in annesi. Fâtıma bint Esed b. Hâşim, Ali b. Ebî Tâlib'in (r.a.) annesi olup onun annesi de Fâtıma bint Herm b. Revâha'dır. Fâtıma (r.a.) bint Resûlullah (s.a.v.).

Resûlullah'ın mevâlîsi; Zeyd b. Hârîse, Bereke, Eslem, Ebû Kebşe, Enese, Sevbân, Şükrân –ki ismi Salih'ti–, Yesâr, Fedâle, Ebû Müveyhibe, Râfi', Sefine'ydî. Kadın mevâlîleri, dadısı olan Ümmü Eymen, Zeyd b. Hârîse'nin eşi olup Üsâme b. Zeyd'in annesiydi. Diğerlerinin de, Radvâ, Mariye ve Reyhâne olduğundan bahsedilmektedir. Hizmetinde bulunan hürler; Enes b. Mâlik, Eslem kabilesinden Harise'nin çocukları, Hind ve Esmâ'ydî.

Resûlullah (s.a.v.) otuz beş yaşına geldiğinde Kâbe'nin inşâsına tanık oldu ve Kureys onun bu konudaki hakemliğini kabul etti.

Kırk yaşından bir gün aldığında Allah onu tüm insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdi. Allah'ın emrini açıkladı, risâletini tebliğ etti, ümmete nasihatte bulundu. Kendi kavmi ona buğz etti, o kadar ki onu ve ailesini iki dağ arası bir mevkide muhasara ettiler. Muhasara sırasında Resûlullah (s.a.v.) kırk dokuz yaşında olup bu yaş oradan çıkışı anındaki yaşıydı. Resûlullah kırk dokuz yıl sekiz ay on bir günlük ömrüne ulaşınca amcası Ebû Tâlib vefat etti. Hatice'nin (r.a.) vefatı ise amcası Ebû Tâlib'in ölümünden üç gün sonraydı.

Resûlullah (s.a.v.) elli yıl üç ayına geldiğinde Nusaybin cinleri ona geldiler ve Müslüman oldular. Elli birinci yılı dokuzuncu ayına geldiğinde zenzem ve makam (-ı İbrahim) arasından *Beyti Makdis'e* yürütüldü. Elli üç yaşına ulaştığında Mekke'den Medine'ye, Ebû Bekr, Ebû Bekr'in kölesi Âmir b. Führeyre birlikte hicret etti. Rehberleri ise Abdullah b. Uraykıt ed-Dilî'ydî. Hicreti Rebülevvel'in sekizi olan pazartesi günü gerçekleşti. Âişe ile zifafa girmesi bu senededir. Hicretinin üzerinden sekiz ay geçtiğinde muhâcir ve ensâr arasında kardeşlik tesis etti. Hicretten dokuz ay on gün sonra Âişe ile zifafa girdi. Hicretin bir yıl, bir ay yirmi iki gün sonrasında da Ali ve Fâtıma'yı (r.a.) evlendirdi.

Hicretin üzerinden bir yıl iki ay on gün geçtiğinde Resûlullah (s.a.v.) *Veddân Gazvesi*'ne çıktı ve Ebvâ'ya ulaştı. Hicretin bir yıl üç ay on üç gün sonrasında ise Ümeyye b. Halef'in bulunduğu Kureyş kervanına sefer düzenledi. Bundan yirmi gün sonra Medine'nin koyun ve develerine saldıran Kürz b. Câbir'i yakalamak için sefere gitti. Hicretten bir sene sekiz ay on yedi gün sonra ise, Ramazan'ın on yedinci gecesi vuku bulan Bedir Gazve'sine çıktı. Bu savaşta Resûlullah'ın (s.a.v.) arkadaşları üç yüz on kûsur kişiydi, müşriklerin sayısı ise dokuz yüz ile bin arasındaydı. O gün Allah'ın hak ile batılın arasını ayırdığı *Yevmü'l-Furkân*'di. İşte bu Allah'ın sözüdür: "Muhakkak ki Allah size Bedir'de yardım etmişti." (Âli İmrân, 3/123).

Bedir'den sonra Benî Kaynuka üzerine sefere çıktı. Akabinde de Ebû Süfyân Sahr b. Harb'i yakalamak için *Sevîk Gazvesi*'ne, sonrasında Küdr'de *Benî Süleyym Gazvesi*'ne, arkasında da *Gatafan Gazvesi* diye de bilinen *Zu Emr Gazvesi*'ne çıktı. Bu gazveye *Enmâr Gazvesi* de denilmektedir. Hicretin üçüncü senesinde *Uhud Savaşı* meydana geldi. *Benî Nadir Gazvesi* ise iki yıl dokuz ay on gün sonraydı. Bundan iki ay yirmi gün sonra *Zâtü'r-Rikâ Gazvesi* gerçekleşti. Resûlullah (s.a.v.) bu savaşta korku namazı kıldı. Bu savaştan iki ay dört gün sonra *Dûmetü'l-Cendel Gazvesini*, onun beş ay üç gün sonrasında ise Huzaa'dan *Benî Mustalik* ile gazve yaptı ki bu, ifk ehlinin iftiralarını dile getirdikleri seferdi.

Sonra *Hendek Savaşı* vuku buldu, bu sırada hicretin üzerinden dört yıl on ay beş gün geçmişti. Bundan on altı gün sonra *Benî Kurayza Gazvesi*, üç ay sonra *Benî Lihyân Gazvesi* ve arkasından *Gâbe Gazvesi*'ne çıktı. Bu savaş, altıncı senede cereyan etti. Aynı yılda *Hudeybiye Umresi*'ne gitti. Hicretin üzerinden altı yıl üç ay yirmi bir gün geçmişti ki *Hayber Gazvesi*'ni gerçekleştirdi. Bu gazvenin altı ay on gün sonrasında ise Kaza Umresi'ni yaptı.

Sonra Mekke üzerine yürüdü ve orayı fethetti. O gün, hicretin üzerinden yedi yıl, sekiz ay on bir gün geçmişti. Bundan bir gün sonra *Huneyn* üzerine yürüdü. Aynı yıl *Taif*'e de sefer düzenledi. Hicretten sekiz yıl altı ay beş gün sonra *Tebük Gazvesi*'ne gitti. Bu sene Ebû Bekr (r.a.) insanlara haccettirdi. Ali b. Ebî Tâlib de onlara Berâe (Tevbe) Suresi'ni okudu.

Hicretten dokuz yıl on ay on gün sonra Resûlullah (s.a.v.) *Veda Haccı*'nı yaptı.

Hicretten on yıl iki ay sonrasında vefat ettiğinde Resûlullah'ın (s.a.v.) yaşı altmış üçe ulaşmıştı.

Bize Ali b. İbrahim anlattı, dedi ki: bize Muhammed b. Mâce haber verdi, dedi ki: bize Ali b. Muhammed et-Tenâfisî haber verdi, dedi ki: Veki' haber verdi, dedi ki; babam ve İsrail, Ebû İshâk'tan şöyle dediğini haber verdiler: "Zeyd b. Erkam'a, "Resûlullah kaç gazveye katıldı?" diye sordum. "On dokuz gazve, ben on yedisine iştirak ettim, ikisinde beni geride bırakmıştı" dedi.

Seçkin yoldaşları; Ali ve iki oğlu, Hamza, Ca'fer, Ebû Bekr, Ömer, Ebû Zer, Mikdâd, Selmân, Huzeyfe, İbn Mes'ûd, Ammar b. Yâsir, Bilâl'di. Onun huzurunda kâfirlerin boynunu vuranlar; Ali, Zübeyr, Muhammed b. Mesleme, Âsım b. Ebi'l-Aklah, el-Mikdâd'tı.

Resûlullah (s.a.v.) Bedir günü gölgeliğinde uyurken onun korunmasını Sa'd b. Muâz ve Zekvân b. Abdi Kays, Uhud'da Muhammed b. Mesleme el-Ensârî, Hendek'te ise Zübeyr b. Avvâm üstlendi. Ayrıca Abbâd b. Beşr, Sa'd b. Ebî Vakkas; Hayber'de Safiyye ile zifafa girdiğinde Ebû Eyyûb el-Ensârî; Vâdi'l-Kura'da ise Bilâl onun korumalığını yaptılar.

“Ey Resûl, Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer yapmazsan risâletini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan korur” (Mâide, 5/67) âyeti nazil olunca koruma işinden vazgeçildi.

Silahları ise şunlardı: *Zülfikâr*, Resûlullah'ın Bedir'de eline geçmiş bir kılıçtı. Babasından ona miras kalan bir kılıcı vardı. Yine Sa'd b. Ubâde ona 'Adb denilen bir kılıç vermişti. Benî Kaynuka silahlarından *Kala'î* bir kılıç onun payına düştü. *Lahif* adlı atı ve ayrıca *Bettâr*, *Mihzem*, *Resûb* dâhil sekiz adet kılıcı vardı. Benî Kaynuka silahlarından aldığı üç mızrak dışında *el-Mütesennâ* denilen bir mızrağı daha bulunuyordu. Ayrıca bir asası, ucu eğri bir bastonunun yanı sıra *el-Urcân* ve *Memşûk* isiminde değneklere de sahipti. İnceltilmiş deri kuşağının üzerinde gümüşten üç halka, gümüş bir kayış tokası ve yine gümüş bir kanca bulunmaktaydı.

Resûlullah'ın Zatü'l-Fudûl ve Benî Kaynuka ganimetlerinden payına düşen ve birine *es-Sa'diyye* denilen iki zırhı vardı. Hz Dâvud'un Câlut'u öldürürken giydiği zırhının da Resûlullah'ta (s.a.v.) olduğu söylenmektedir. *er-Revha* diye isimlendirilen ve şevhat ağacından bir yayı vardı. *el-Beyza* isimindeki yayı da, şevhat ağacındandı. Bunların yanında *es-Safra* diye isimlendirilen ve neb' ağacından mamul olan ile *el-Ketûm* denilen bir yayı daha vardı. *el-Kâfûr* isiminde bir ok torbasına da sahipti. Denilir ki; bir adam Resûlullah'a (s.a.v.) üzerinde kuş resmi olan bir kalkan hediye etmiş, Resûlullah onun üzerine elini koyduğunda ise Allah azze ve celle bu resmi yok etmişti. Resûlullah'ın (s.a.v.) *Ukab* adında kadife siyah bir bayrağı vardı, sancağı ise beyazdı. *es-Sebûğ* denilen bir de miğferi bulunuyordu.

Resûlullah'ın (s.a.v.) atları ise; Temîm ed-Dârî'nin kendisine hediye ettiği *el-Verd*, *ez-Zarib*, Resûlullah'ın (s.a.v.) sahip olduğu ilk at *es-Sekb* ve *el-Mürteciz*'di. *Düldül* denilen katırı, İslâmî dönemde ilk binilen katır olup, *Ufeyr* denilen bir de merkebi vardı. Develeri, *el-'Adbâ* ve *el-Kusvâ* olup *Merve* isimli sağmal devesiyle ince sesli başka bir devesi de vardı. Ayrıca yüz baş da koyunu bulunuyordu.

Resûlullah'ın (s.a.v.), vefat ettiği gün hibere² türü bir elbise, yemânî bir izâr, suhârî türü iki elbise, suhârî ve sehûlî birer gömlek, Yemen kumaşından bir cübbe, yün bir elbise, beyaz bir elbise, başlıklar, üç veya dört tane küçük başlık, beş karış uzunluğunda bir izâr, dış elbise ve boyanmış bir elbise bıraktığı söylenmektedir. Cuma günleri kırmızı hırka giyer, başına sarık sarardı.

İçinde bir ayna, fildişi bir tarak, sürmelik, makas ve misvak bulunan bir kabı, üzerindeki üç gümüş ile kulp tutturulmuş bir bardağı, *el-Mihdab* denilen ve taştan yapılmış bir içme kabı, bakır bir leğeni, cam bir bardağı, bakır bir yıkanma teknesi, çanağı, bir yatağı ve örtüsü vardı.

Resûlullah'ın (s.a.v.), “Hint ödü kullanın zira onda yedi şifa vardır” dediği rivâyet edilir. “En güzel koku misktir” şeklinde bir söz de söylemiştir. Kendisi öd ile buhurlanır ve beraberinde kâfûr kullanırdı.

Rivâyet edildiğine göre onun gümüş ile “Muhammed Resûlullah” işlenmiş demir bir yüzüğü vardı. Necaşî ona üzerinde nakış olmayan ince deriden dikilmiş iki siyah elbise hediye etmişti.

Bu, onun doğumu, peygamber gönderilişi ve hallerine dair mümkün olan en kısa anlatımdır. Allah ona salât ve selam etmiştir, onu şerefli ve kerim kılmıştır, yüceltmiş ve tazim etmiştir. Minnet ve keremiyle bizi onun zümresiyle beraber haşr eylesin, onun dini üzere öldürsün, cennetinde iskân etsin. (Amin)

2 Sık çizgili pamuk elbise (çev.).